

МЕК АРТУР ВИЇЗДИТЬ ДО ЗДА У ПОНЕДІЛОК

ПРЕЗИДЕНТ ЗАПОВІДАЄ, ЩО РЕСПУБЛІКАНЦІ ВИКОРИСТАЮТЬ ЙОГО ПРОТИ НЬОГО; ІНШІ КАЖУТЬ, ЩО ВІН НЕ ПІДНІМЕТЬСЯ ТАКОЇ БОРОТЬБИ.

За вістями з Токіо і з Вашингтону з 12 квітня генерал Доглес МекАртур віде літаком разом з жінкою і своїм сином та зі своїм оточенням — разом 11 осіб — до Злучених Держав у понеділок; по дорозі вступить до Гавайї, а у відвороток приїде до Сан Франциско. Після спроби поїти в Нью-Йорк, де мабуть він зустрітеться з обома палатами Конгресу, однак не на спільній сесії в Капітолію, а на звичайній зібранні конгресменів в конгресовій бібліотеці, як це зробив був недавно ген. Двайт Д. Айзенгавер. Початковий запланований МекАртура для підтримки їхньої політики у відношенні до Далекого Сходу, пригас.

Президент Труман сказав в своєму оточенні, що він передбачував вороже настороження публіки після звільнення МекАртура з його становища верховного командувача військ Об'єднаних Націй, однак він не мав іншого вибору. Рішення відправити ген. МекАртура дозріло в умі президента ще 4 квітня, коли він прочитав телеграму пресоюї служби про лист МекАртура до провідника конгресової меншини Джозефа В. Мартіна, в якому він домагався зосередження збройних американських сил для війни проти комуністів в Азії замість в Європі. Цей лист був останньою спробою для президента зробити якийсь вирішальний крок для закінчення двосторонньої американської політики на Далекому Сході і для підтримання цивільної влади президента над авторитетом військовика.

Мек Артур не бажав внутрішньої боротьби.

Сенатор Воррен Дж. Магнусон, демократ, який після відвідин Японії й Корей перебував в Токіо, виявив кризу радіо, що з розмови з ген. МекАртуром він набрав переконання, що генерал не настільки до боротьби проти когось або проти чогось. Він тільки хоче передати конгресмемам свої критичні зауваги про положення на Далекому Сході на те, щоб американський наряд був краще поінформований і що б легше можна було знайти якийсь вихід з цього важкого положення. МекАртур не хоче виголошувати промови тільки в приязнім тоні дати відповіді на різні питання, які могли б ставити йому конгресмени.

Сен. Тефт закликає Труманові підтримувати агресії.

У радіській промові до нації сен Роберт А. Тефт, провідник республіканської політики в Конгресі, заявив, що „нещасні політичні потягнення“ адміністрації Трумана упродовж останніх 18 місяців „додали агресорам відваги до поширення війни на більшій розмірі в

майбутності“. Тефт признав, що поведінка ген. МекАртура була того роду, що виставляла його на ризик відправлення, однак він робив це зі страху, що Труман хоче закінчити війну в Корей угодовством. Відставка ген. МекАртура це удар для кожної людини й країни на Далекому Сході, які наблизилися агресивного наставлення проти походу комунізму. Це теж заохота для кожного комуніста на Далекому Сході й по цілому світі, а водночас ослаблення нашого становища на Сході — твердив сенатор.

Сен. Кеннет С. Веррі, іщій провідник республіканців у сенаті, у радіській промові сказав, що „Злучені Держави ведуть Труманову війну“ і висловив догаданя, щоб дати МекАртурові нагоду висловити свої думки перед судом народу.

Республіканці рахують кількість протестів проти політики Трумана.

Республіканська конгресова комісія для публікацій прибирала до год. 6 вечір у четвер вісті про телефонічні і телеграфічні протести до Білого Дому і на руки конгресменів проти звільнення МекАртура з його становища. Комісія заповідає, що до кінця тижня наспіє таких протестів 100,000. З дотеперішніх обчислень показується, що президентове становище одобрили 334 телеграми, 32 листи і 13 телефонічних повідомлень. Протестів наспіє телеграфічно 42,024, листами 5,886, телефонічно 1,778. У деяких телеграмах і листах появились догаданя поставлення президента під конституційний суд („імпічмент“). Таких догадань, як кажуть республіканці, наспіє загалом 32,869.

Враження після промови президента.

За спостереженням щоденника Нью Йорк Таймс в околиці Нью Йорку промова президента Трумана, виголошена в середу вечір до населення, злагіднила перший і настрої публіки після відставки ген. МекАртура. Спостеререження передають Маркетскоп Рісерч Компані в Ньюарку. Телеграфічні вісті з різних міст, які подають пресоюї агенції, викликають мішані настрої, однак загалом виявляють переконання публіки, що нема підстави до поставлення президента під конституційний суд тому, що президент має законне право відправити командантів. Провідні республіканські газети зайняли стримане становище, підтримуючи право президента. Республіканський щоденник Нью Йорк Геральд Трибюн підтримує засадничо президентову політику на Далекому Сході і висловлює йому признання за змагання до злякалізування війни без угодовства.

У вітрянній персоналі Білого Дому і його обставини підписано в бюджеті на наступний рік додаток на дол. 49,000. Ціле витримання буде контувати в наступному році дол. 315,800.

ВІДНОВЛЕННЯ КОНТРОЛІ НАД ПРИДІЛАМИ СТАЛІ Й АЛЮМІНІЮ

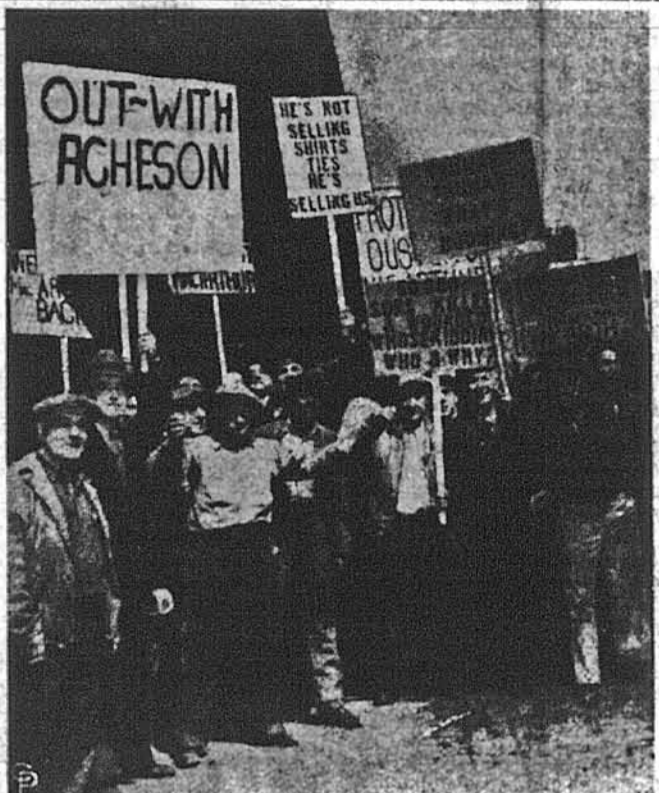
Вашингтон. — Гостра контрола над такими металами, як сталь, мідь і алюміній, які мають велике пристосування в оборонній продукції, буде відновлена з днем 1 липня. Внаслідок цього приїде загострення обмежень при продажу сталевих і

алюмінієвих виробів для цивільного вжитку. Ця контрола буде звінна під назвою „Сі Ем Пі“, буде встановлена на зразках контролі з другої світової війни і виказує найдопільніше пристосування підчас тотальної війни. Обмеження продажу трьох головних металів вказує на поступ в оборонній мобілізації. Почали вже будувати нові фабрики для воєнної продукції, а такі будови потребують великих металевих припасів.

В АМЕРИЦІ

Закупити додаток у висоті три відсотки ухваляла міська рада в Нью Йорку. Ухваля уніде в життя з днем 1 травня. Дотеперішній додаток від торгу вносили два відсотки.

Портрет през. Трумана, як виступив в Сан Франциско, у Каліфорнії на знак протесту проти звільнення ним ген. Мек Артура зі становища верховного командувача на Далекому Сході. В інших містах того стеу появилися на автах наліпки з написом: „Виванути президента Трумана“.

ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ВІДСТАВКИ ГЕН. М'АРТУРА. Понад 2,000 портових робітників в Нью Йорку, що вказують до Американської Федерації Праці, демонстрували вчора протестний рішення президента Трумана, вивалюючи свої символи до ген. МекАртура.

ГЕН. М'АРТУР ВІДБУВ НАРАДИ 3 ГЕН. РІДЖЕСМ

Токіо, 13 квітня. — Звільнений з посту головного команданта на Далекому Сході ген. Доглес Мек Артур одбув вчора довшу конференцію зі своїм наступником на цьому пості, ген. Метью Ріджесом, що в тій цілі прилетів з фронту в Корей разом зі секретарем Армії, — Френком Пейсом. Наряди відбулися в приміщеннях американської амбасаді і хоча їх по-дробиці невідомі, ген. Ріджейв описав заявив, що він мав „дуже присну розмову“ з дотеперішнім своїм зверхником. Ген. Ріджейв безпосередньо після того знову вернувся на фронт до Корей, де залишиться аж до приїзду свого наступника на пості команданта Воєскої Армії, ген. Джеймса Ван Фліта. Згодуються, що темою вчорашніх нарад між ген. Мек Артуром і ген. Ріджесом була теж справа повороту ген. Мек Артура до Злучених Держав, що мало б наступити вже в найближчий понеділок. Ген. Мек Артур відлетить своїм літаком разом з родиною і по дорозі зупиниться тільки на Гавайї і в Сан Франциско, а описав полетить безпосередньо до Нью Йорку. Японський прем'єр Йошіда вчора, після спеціального засідання уряду, пові-

домив, що він дістав від уряду Злучених Держав заповнення, що американська політика відносно Японії в нічому не зміниться та що Злучені Держави продовжуватимуть зусилля, щоб ще в цьому році підписати мировий договір. В цій справі вже заповіджено нову поїзду до Японії спеціального висланника президента Трумана, Фостера Доллеса. Йошіда заповнив Америку, що теж Японія продовжуватиме максимальну співпрацю зі Злученими Державами.

ДАЛЬШИЙ ЗАКОРДОННИЙ ВІДГОМІН НА ВІДСТАВКУ ГЕН. М'АРТУРА

Париж, 13 квітня. Вітставка ген. МекАртура з посту головного команданта американських і альянтських збройних сил на Далекому Сході та зв'язані з цим противорічності в американській і закордонній політиці продовжують бути предметом максимального заінтересування в світі, як в урядових і військових, так і в суспільних колах. Франція і Англія вже недвозначно виявили свою думку, яка піддержує та одобрює становище президента Трумана. Совєтська преса в

своїх перших коментарях до події твердить, що відставка ген. МекАртура тільки потверджує „замішання в таборі американських палів війни“, але рівночасно додає, що це в нічому не змінить „імперіалістичної політики Вол-стріту“. Газета „Красний Флот“ обвинувачує ген. МекАртура, що він окремо інтересувався бактеріологічною війною та що американська фльота мала навіть перевести відповідну пробу на канадійських ескімосах. Натомість комуністична преса добуває у відставці ген. МекАртура „дальший крок до перемоги“ над „агресивними плянами“ Злучених Держав.

ПІДГОТОВКА АМЕРИКАНСЬКО-ДАНСЬКОГО ДОГОВОРУ В СПРАВІ ГРЕНЛЯНДІ

Копенгага, Данія, 13 квітня. Тут поінформовано, що окрема американсько-данська комісія вже приготувала проєкт договору в справі спільної оборони Гренляндії та що цей проєкт тепер розглядають уряди обох країн. Згідно з проєктом, договір мав би бути підписаний в 1941 року, що давав Злученим Державам право встановити на Гренляндії свої повітряні і морські бази. Згідно з проєктом нового договору, Данія мала б перебрати морську оборону острова і в місцевій цілі перебрала б теж розбудовані вже там американські морські бази, трі як Злучені Держави переберуть відповідальність за повітряну оборону.

ЗІЛЬШУЄТЬСЯ РЕВОЛЮЦІЙНА АКТИВНІСТЬ В ПОНЕВОЛЕНИХ КРАЇНАХ

Атени, 13 квітня. — Революційна активність в поневолених Московію країнах помітно збільшується, не зважаючи на збільшуваний рівночасно комуністичний терор. В місцевих дипломатичних колах — стверджується цілий ряд нових революційних проявів, — вже не тільки в Україні, Польщі та Балтійських країнах, але теж на Балканах, що в останньому починають набирати масового, а рівночасно скоординованого характеру. Як ідеться про Балкани, то важливим фактором в розвитку протиросійських рухів стала Югославія. Зі загальних інформацій можна вносити теж поступово збільшуване заінтересування тими рухами західних альянтів, які вважують їх важливим фронтом в психологічній війні з Московією. В останньому, рівночасно з явним повстанням в Альбанії, почав сильно проявлятися революційний рух в Болгарії, що має очевидну піддержку однієї з західних країн.

ЗАТІСНЕНА ЗАЛІЗНА ЗАСЛОНА

Франкфурт, 13 квітня. В останньому часі дезерція совєтських воєнків зі східних зон Німеччини і Австрії на Захід зменшилася тільки до однієї, хоча в попередніх роках вони добирали до соток і тисячів. Ці нечисленні втікачі, як вони пощастило в останньому продерстись через залізну заслону, ствержують, що головною причиною зміни є з одно-

боку максимальне загострення прикордонної сторожі, а з другого — драконські репресії проти родин дезертирів. Крім того, совєтські власті в пропагандивних цілях не тільки говорять, але час-до-часу влаштовують комедії, які мали б переконувати, що західні альянти беззастережно віддають совєтам назад кожного совєтського дезертира, що, очевидно, не відповідає правді.

ГЕН. М'АРТУР НЕ ПЕРЕХОДИТЬ НА ПЕНСІЮ

Вашингтон. — Ген. армії Доглес МекАртур буде діставати повну генеральську платню не зважаючи на те, що він звільнений зі становища команданта. Так само він буде діставати інші побори, призначені для генерала, що має п'ять зрінок. Це відноситься теж до всіх інших генералів його ранги. Платня їх виносить \$18,761 річно, а крім того вони дістають ще доплати на особисті видатки по \$5,000 річно. Крім ген. МекАртура мають ще рангу п'ять-зіркових генералів: Джордж Маршал, який має перенство перед МекАртуром; дальше Двайт Д. Айзенгавер і Омар Н. Бредлі. Таких генералів втримуються на постійній платні, щоб їх можна відкликати з нечинного стану до активної служби, якщо зайде потреба. — При звільненні МекАртура з його становища през. Труман ужив тільки 124 слів, а з них 22 були присвячені на вичислення почесних відзначень. Повідомлення про звільнення треба було проголосити в год. 1-го після півночі, з уваги на етаету. У Токіо була тоді 3 год. сполудня, отже треба було полагодити таку важливу справу задня.

ШІСТЬ РОКІВ ТРУМАНА В БІЛОМУ ДОМІ

Вашингтон, 12 квітня. — Сьогодні минуло шість років, від коли Гері С. Труман обняв становище найвищого урядовця Злучених Держав у Білому Домі. Коли 12 квітня 1945 р. наспіла з Ворм Спрінгс, в Джорджії, телеграма, що през. Френклін Д. Рузвельт помер, Труман перебував тоді на Капітолію, як віцепрезидент і предсідник сенату. Він приїхав до Білого Дому негайно, щоб скласти присягу на уряд президента в год. 7:09 вечір. У шостому році свого урядування він найшовся в такому скрутному положенні, в якому мабуть не був ні один президент Злучених Держав від проголошення незалежності.

ВЕЛИКА ПОВІТРЯНА БИТВА В КОРЕЇ

Токіо, 13 квітня. — Вчора над Корей відбулася найбільша в дотеперішній війні повітряна битва, в якій взяло участь з ворожого боку щонайменше 65 літаків совєтського виробу типу МІГ, та около 100 американських турбо-літаків, крім багдувальників В-29. Ворожі літаки намагалися перешкодити американським бомбардувальникам в атаці на залізний міст на ріці Ялу на манджурському кордоні. Вісім ворожих літаків було збитих, шість інших правдоподібно збитих і 15 інших пошкоджених. Будьяких втрат з американського боку не подається. Ворожа інтервенція не перешкодила в бомбардуванні моста, що має велике стратегічне значення. Большевизькі літаки, заввавши великих втрат, відступили з бою і американські бомбардувальники скинули на міст понад 300 тон бомб „з найбільшим успіхом“ — подається в офіційному комунікаті. Під час битви в повітря було всіх понад 200 літаків. Крім чисельного переваги над ворогом, американські пілоти виявили теж безсумнівну перевагу в технічному урядуванні літаками і зброєю. В битві тільки два американські бомбардувальники були пошкоджені, але їхня залага потрапила щасливо вернутися та висадитися на своїй базі. Знищення зааковокорого мосту на ріці Ялу в околиці Сінуджу має рішальне стратегічне значення для припинення ворожого поставлення. В сухопутніх боях альянтські війська теж вчора задержали воєцпо ініціативу в своїх руках, продовжуючи свій обмежений наступ і натрапляючи на ворожий спротив головню на західній ділянці фронту. На центральному фронті, де ще два дні тому заволоділася можливість великої битви, ворог ставив вчора тільки обмежений спротив, відступаючи дальше в гори. На східно-мусекторі фронту майже не було контакту з ворогом і повденно-корейські війська продовжували свій похід вглиб зайнятої ворогом території. Участь в битві великої маси ворожих літаків з „протогавань баз“ в Манджурії знову видивгає в політичних і стратегічних колах передбачування можливостей поширення повітряної війни на манджурську територію, догаданя якої з бою ген. Мек Артура було однією з головних причин політичних суперечностей, що у висліді призвели до відставки Мек Артура.

АМЕРИКАНСЬКІ ВТРАТИ В КОРЕЇ: 59,396

Вашингтон, 13 квітня. Американські втрати в Корей збільшилися за минулий тиждень на 846 воєнків і вносять тепер в загальному 59,396 осіб — повідомив департамент оборони. Між цими втратами є 8,941 збитих, 39,590 поранених і 10,865 пропавших, отже переважно цілених. 1,040 поранених вміжчасі померло, а 1,109 пропавших повернулись до своїх частин. Найбільші втрати, бо 49,463 понесла армія, тоді як втрати фльоти вносять 634, морської піхоти 8,826 і авіації 473.

20 АМЕРИКАНСЬКИХ ВОЄННИХ КОРАБЛІВ ВІДВІДАЛИ ФОРМОЗУ

Таїпей, Формоза, 13 квітня. На відвідинах в портах Формози є тепер 20 воєнних американських кораблів з 5-мої Фльоти, що має наказ охороняти цей острів перед можливим комуністично-китайським десантом. Це є найбільша кількість кораблів, що відвідали досі цей останній скравок вільної китайської території і це викликало нові надії між китайськими націоналістами, що Америка все ж таки не думає залишити Формозу напризволяще. З огляду на всілякі поголоски, американська командувачинна авіація за відповідне заявляє, що відвідин воєнних кораблів на Формозі не мають жадного окремого значення і є тільки рутинною.

ФРАНЦІЯ МОБІЛІЗУЄ ДОБРОВОЛЦІВ ДЛЯ КОРЕЇ

Париж, 13 квітня. В столиці Франції перебуває тепер командант французького батальйону в Корей ген. Ралф Монклер, що приїхав з метою набору нових добровольців для боротьби в Корей. В дотеперішніх боях французький батальйон втратив 33% свого складу і був окремо відзначений ген. Ріджесом за героїство. Деякі французькі доповнення для Корей є вже в дорозі. Ген. Монклер не передбачує будь-яких змін у веденні війни в Корей після відставки ген. МекАртура з посту головного команданта.

КІНЦЕВІ НАРАДИ В СПРАВІ ПЛАНУ ШУМАНА

Париж, 13 квітня. — Тут почалися сьогодні наради міністрів закордонних справ шістьох європейських країн: Франції, Німеччини, Італії, Бельгії, Голландії і Люксембургу, що мають остаточно завершити оформлення договору в справі Плян Шумана, що мав би бути підписаний вже на початку наступного тижня. Плян Шумана передбачує злиття європейської вугільної і сталевий промисловості та підпорядкування їх одній „вищій міжнародній владі“, що матиме рішальне значення в дальшому не тільки господарському і оборонному, але й політичному розвитку Європи. Цей Плян вважається першим практичним кроком для майбутньої федерації Європи і йому приділяється велику увагу.

В СВІТІ

Совєтський уряд поінформував уряд Голландії, що він звільнить в найближчому часі другу групу в кількості 100 данських полонених, що з другою світової війни. Після того в Совєтах залишиться ще понад 200 данських полонених.

Комуністичний уряд домагається замкнення французького консуляту в Братиславі та французьких Інститутів Культури в Братиславі і в Брні, обвинувачуючи їх в „шпигунстві“.

Еспанська преса вважає, що відставка ген. Мек Артура була „найбільшою перемогою комунізму“ в повсичних часах.

Об'єднані Нації знову звернулися до своїх членів за інформаціями в справі їхньої підготовки для організації міжнародної поліційної сили.

8 АНГЛІЙЦІВ ВБИТИХ В КОМУНІСТИЧНОМУ БУНТІ В ІРАНІ

Тегеран, Іран, 13 квітня. — Вісім британців було вбитих і трьох поранених у вибуху нових страйкових заворушень в нафтових теренах Ірану, крім поранених сімох іранських урядових Акігло-Іранської Нафтової Компанії. До кривавих заворушень прийшло знову в місцевостях Абадан і Бандар Машиур в південно-західному Ірані. На місце страйку і бунту, — зорганізованого і керованого комуністами, прибули нові частини іранських військ, з танками і кулеметами, та швидко опанували положення. Місцеві преса повідомила, що 150 страйкарів „скоринилося“ в місцевому совєтському консульстві, але залишили його після інтервенції поліції. Більшість страйкарів походить зі сусідніх зі Совєтами північних районів країни. Іранські власті намагуються переконувати, що заворушення мають виключно „місцевий характер“.

СВОБОДА SVOBODA UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На шість місяців	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
В Державі Свободи і закордоном:			
На рік	\$12.00	One year	\$12.00
На шість місяців	\$6.50	Six months	\$6.50
На три місяці	\$3.50	Three months	\$3.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає.
Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

НАДОЛУЖИТИ ЗАНЕДБАНЕ

Всі ми звикли до назви „політична еміграція“, думаючи і говорячи про тих, що виїшли з рідної землі в часі останнього воєнного потрясіння, хоча ми свідомі, що ця назва не доконче відноситься до всіх нових емігрантів, велика частина з яких не є політичною у властивім значенні цього слова. Це є ажком великої ваги, яку прикладається до політичної праці української еміграції найновішої доби. Це теж вияв зрозуміння своєї великої місії з боку нової еміграції, коли вона сама постійно підкреслює свій політичний характер.

З такого становища виходить теж і відомий наш журналіст, Анатоль Курдиш, пишучи про це в паризькій „Українській Слово“ з 11 березня 1951 р. в статті п. з. „Кінець таборової джунглі“. Не будемо входити в подробиці поракунків автора з тими, що творили з таборів „джунглі“, „розторопили всю нашу моральну потугу, що ми її принесли з Батьківщини“ і „звели її на манівці“. Це „злочинне змарнування потенції, що її в перших днях виходу з Батьківщини мала наша еміграція у своїй масі“ — належить уже до минулого, коли йдеться про „пройдених п'ять років життя нашого існування в таборах“. Зате актуальною є турбота, щоб ця розтрата не продождувалася теж і в інших життєвих обставинах і в інших країнах.

Не знаємо, як далеко сягали можливості політичної праці в Німеччині, хоча — як виходило б зі згаданої статті — вони були і можна було спрямувати енергію еміграції „у властивий кожній еміграції бік: на оборону поневоленої Батьківщини, на те, щоб справді стати голосом її скочаних уст, щоб гідно її репрезентувати і створювати для неї конечні на випадок її звільнення моральні капітали в світі, до речі в світі, що про нашу Батьківщину має, або ніяке, викривлене, або якщо прихильне, то мінімальне і більш сантиментальне, як реальне поняття“. В такій постановці справи і беручи до уваги велику кількість знаменитих українських сил, що спинилися у вільному світі, то „справді робиться моторошно“, роблячи підсумки докраного за п'ять років праці. Во цей баланс політичної еміграції виглядає „справді невесело, якщо не казати трагічно“, хоча міг бути таким, щоб „на нього гордо дивилися цілі покоління“.

З такого минулого треба поробити відповідні висновки на майбутнє. В Злучених Державках маємо вже понад 40 тисяч нової „політичної еміграції“, між якою є світлі уми, великі таланти, досвідчені громадські діячі. Правда, деякі з них живуть і на цій багатій землі в дуже поганих матеріальних умовах, а навіть — через старий вік — не можуть взагалі знайти варстату праці. Про них повинно громадянство негайно подбати і запевнити їм якийсь прожиток, щоб за те користуватися їхньою працею, потрібною для цієї справи, про яку „політична еміграція“ повинна б у першу чергу дбати. Але не забуваймо, що між нами є ще тисячі інших осіб, що теж зараховують себе до „політичної еміграції“, а нічо або мало що роблять, щоб виправдати назву ідейного „політичного емігранта“, не даючи навіть про те, щоб допомогти малою грошевою пожертвою тим установам, які ведуть політичну працю та обороняють право України на вільне й незалежне життя. Це тільки один з наявних занедбань патріотичного обов'язку, а їх є багато більше. Часи такі грізні, що нам треба поспішатися з нашою політичною акцією, а для дальшого її успішного ведення треба більше людей до праці і більше грошей. Тільки при наявності одного й другого можна буде ще надробити те, що вже давно повинно було бути зроблене.

Очевидно, все це відноситься не тільки до нової „політичної еміграції“, але до нас усіх, в тому теж і до „старих американців“.

В. Гайдарівський

Мерехтливі Зорі

Оповідання

2)

— Ти слухаш мене, Григоріє, про себе посміхася ти до суджусь мене. Мовляв, Луїна нещирий, він і такий, він і якийсь.....

Хотів я заперечати, але він не дав.

— Мовчи, Колесник, не заважай. Дай мені висловитися. Не думай, що я, споконвівшись горілкою, прийшов до тебе. Я прийшов до тебе, Григоріє, в зовсім іншій справі. Мені треба дещо сказати тобі. Ото ж краще — слухай...

Він одним кивком вплив чарку горілки і зразу ж затягнувся димом цигарки.

— Ти, Григоріє, людина трудова, старанна. І за це я тебе люблю. На таких, як ти, у нас держава тримається. Чому, наприклад, тебе звільнили за чотири роки з приму-

сової праці, хоч ти й був засуджений на п'ять? Тільки за твою старанність у роботі. Або візьмемо інший факт. Кращим людям шахти розвозять по квартирах дефіцитні товари. Списки складав шахтком, затверджував партком. Кожну кандидатуру обговорювали, зважували, перевіряли, вирішували, кому дати, а кому відмовити. І що ж сталося? Авто зупинилося під дверима Григорія Колесника. Одержку Григорій Колесник десять метрів мануфактури, черевика і різний шурум-бурум, бо він належить до кращих робітників. Все його минуле забулось, ніби він і в тюрмі не сидів і класових ворогів не переховував. Чи не так, га?

На обличчя в Івана Кузьми-ча, на його устах, в його очах

НАПРУЖЕНІ НАСТРОИ

Найбільша небезпека для Америки й вільних націй вже існує. Так заявляють провідні особи країни, про це заговорив кризис директор мобілізації оборони, Чарлс Вилсон, визнаючи американців напружити всі сили, бо тільки тоді мобілізація вдасться. „Нам треба звернути увагу теж і на те, щоб чинити, ціни товарів і заробітна платня не скакали вгору, бо інакше не стане грошей, коли по заспокоєнні особистих потреб, прийдеться нам підтримати оборонні змагання“ — підкреслює Вилсон. Тими простими словами вказав Вилсон ще на іншу небезпеку — інфляцію. Може кожний наскладати гроша для себе й його розтратувати, але як не буде гроша на оборону, то згодом гроші переміняться на безвартісний папір. Тому безупинна підвищення цін і заплат мусять мати свої границі. Коли не буде стриму, прийде „заплата“ в відмінній „валюти“. Іншими словами повториться в Америці те, що було в Європі по першій і другій світовій війні.

Нюйорчани, а мабуть і мешканці інших міст, положених над великими річками чи морськими протоками, завважали, що вже будують барикади при доздах. Є вже загорожі з кільчастого дроту, установлені великі прожектори з сигнальними світлами на ніч, щоб слідити за саботажниками. Це порадились зробити Федеральне Слідче Бюро, знаючи із своїх дослідів в якій небезпеці може найтисня десята частина населення Злучених Держав, скупчена у замку місті Нью Йорку й його метрополітальній околиці. Москари їдуть трамваї, авта, важкі авта, інші вози. Туди ведуть шляхи до важливих оборонних вартатів, до фабрик інших підприємств і товарних складів. Попри самий шлях — прокладені каблі з електричним струмом. Все те загрожує тайними агентами далекого ворога. У подібній небезпеці наїшлися мости в попередній війні, хоч ворожих агентів було тоді мало й ледви чи вони були б тоді відважилися на саботаж. Тепер часи змінилися. П'ята колонна діє між нами і серед нас.

Про шпигів, які підготовляють затії саботажників, говориться кожного дня. Минулого тижня засудив ньюйоркський федеральний суд двох шпигів на смерть, іншому присудив кару 15 річної тюрми. Прокуратор Ірвінг Сейпол, який обвинувачував злочинців перед судом, заповідає, що Еф Ві Ай знає цілу низку дальших злочинців. Деякі нові арешти — зв'язані з діяльністю шпигів Розенбергів, інші стоять окремо.

Мабуть на зазив судді Кауфмана, який міг засудити на смерть за злочин, поповнений у воєнному стані, сенатор Герберт О'Коннор зголосив законопроект для гострішого карання шпигів теж і підчас миру, а саме карою смерті або 30 років тюрми.

Від року появляються в Конгресі пригадки про необхідність точнішої перевірки лояльності громадян, які вступають на державну службу, фелеральну чи стейтвову, чи установ, зв'язаних з обороною країни. Населення мусять бути певне, щоб між тими, які стережуть країну від нападу во-

рога, не було ворожих агентів. Директор Федерального Слідчого Бюро, яке втримує рекорди урядовців, службовців і різних бюрових федеральних працівників, виявив на переслуханні сенатської комісії, що на підставі доручення президента Трумана з 1947 р., його бюро перевело перевірку 3,225, 611 формулярів, на яких поодинокі урядовці подали дані з свого життя на доказ вірності країні; крім того переведено допити над 14,484 федеральними працівниками й арлікантами на федеральні становища. На підставі такої перевірки відправлено з федеральної служби 304 працівників, а добровільно зрезигнували — 2,041 підчас слідуства. Це вказує на доцільну працю Слідчого Бюро, а теж і на те, що між федеральними працівниками знаходяться непевні, а то й ворожо настроєні особи, як до

НЕСПОКОІ В ЕСПАНІИ

Своє звідомлення з Мадриду до часопису Нью Йорк Таймс починає Сем Пон Брівер такими словами:

„Римо-католицькі провідники дають велику моральну допомогу робітникам у їхніх змаганнях до поліпшення життєвих умов“.

Що ця допомога сильна та що вона йде в розріз з урядовою політикою, пізнали найкраще по тім, що влада звільнила видавництво католицького робітничого тижневика. Покарано це видавництво за те що воно стало по боці страйкуючих робітників у Барселоні. Це важна подія в країні яку вважається католицькою. Особливо замітне, що католицький робітничий тижневик аиступив проти цього, що називають страйк у Барселоні „комуністичним“, як це пред'являє уряд. Статтю про це, як і домагання більших прав для робітництва, влада сконріскувала.

Брівер підкреслює, що останніми часами католицьке духовенство виявляє велике занепокоєння тим станом, у якому перебуває сучасна Іспанія. Таке привозить до щораз більшої нужди. Тому, що в Іспанії заіснував тісний зв'язок між церквою і владою, — церковні провідники побуюються, — що нерозв'язуванням соціальних проблем та нездарність уряду в господарських справах і невдоволення, яке з цього приводу зростає, може відбитися але не тільки на режимі, але й на церкві. Мабуть це й є причиною, що до іспанських робітників заговорив кризис сам папа Пій XII, 11 березня, а влада робила в Барселоні перешкоди, — щоб цей голос не дійшов до робітників.

12 років має владу в Іспанії ген. Франко. За цей час багато змінилось в самій Іспанії йшла громадянська війна, — Франкові на допомогу прийшли диктатори Гітлер і Муссоліні. Його противників піддержували демократичні держави і з найбільшою енергією комуністична Москва. Комуністам удалося взяти гору між противниками Франка, і це був кінець республіканського ру-

влади, так і до американського демократичного ладу.

Попри урядові слідуства роблять допити ще й деякі інші чинники а то й особи. Пік тому сен. Джозеф Мек Карті закидав урядові у сенаті, наче б він толерував на високих становищах людей, які є нелюдьми й небезпечні для Америки. Саме тепер департамент фльоти відправив з причини „безпеченства“ д-ра Стефана Брунауера, уродженця Угорщини, зі становища голови відділу — вибухових досвідів, а його жінку, яка була в департаменті стейту посередничею між департаментом і комісією для Виконання й Науки при Об'єднаних Націях записав в урядованні. Це, як кажуть, з вислідом акції сенатора Мек Карті. Це теж вказує, що навіть при найкращій волі урядових чинників не завжди можна бути забезпеченим від внутрішнього ворога. Тому варта пам'ятати на стару римську пословицю: „Право прислугує тим, — хто стоїть на його сторожі“.

АЗІЯ ЧИ ЄВРОПА?

Відставка ген. Доглеса Мек-Артура президентом Труманом з посту головного команданта американських і альянтських збройних сил на Далекій Сході стала не тільки першою подією дня і світовою сенсацією, але й видвинула під осуд і оцінку широкого загалу дві політичні концепції: Азія чи Європа має стати тереном кінцевої розправи з більшевизмом. Це було головним тлом, на якому розгрілася „справа ген. Мек Артура“, що й явно ствердив президент Труман, виправдовуючи своє рішення фактом, що ген. МекАртур „не є в стані дати цілосердечну піддержку політиці Злучених Держав і Об'єднаних Націй“. Все інше — критика ген. МекАртура з боку Британії та інших альянтів, закид несубординації і т. п., це вже являча похідні.

В чому полягала принципова розбіжність думок? Першусього про принципову розбіжність тут взагалі важко говорити, бо на ділі її не було. Так ген. МекАртур і його прихильники, головою з Республіканської партії дома та в більшості далеко-східних країн, як і демократична адміністрація през. Трумана, визнають той сам принцип: кінцевий зудар з більшевизмом неминуний, без огляду на те, коли і в якій формі він проявиться. Розбіжність думок є більше тактичного порядку, іменно, де можна успішніше протиставитися більшевизмові і з ним розправитися: в Азії чи в Європі.

Ген. МекАртур вважає, що долю Європи можна вирішити в Азії. Це він заявив виразно і недвозначно в одному зі своїх останніх політичних висту-

роже до комунізму. Комуністи, після свого режиму і терору, який вони заводили в різних частинах Іспанії за громадянської війни, не мають в народних масах ніякого впливу. Однак, уряд Франка, після неспокою в Барселоні, оголосив, що все те — діло комуністів...

Що сталося в Барселоні? Насамперед почали страйк — проти режиму Франка студенти. За тим прийшло до страйку цілого населення проти підвищення цін їзди міськими трамваїми. Чотири дії їздили вулицями міста порожні вагони трамваїв, ні один барселонець не хотів їхати за підвищеною ціною. (1-4 березня). Після трамвайного страйку проголошено в Барселоні генеральний страйк. Робітники протестують проти малих платень і — проти дорожнечі, що робить їх життя непереносним. Підчас страйку відбулися демонстрації на вулицях проти режиму, були убиті і ранені, бо поліція наказано стріляти на демонстрантів.

Що страйки в Іспанії мають першу і головну причину в тяжкій господарській ситуації населення, показують протести робітників, об'єднаних у професійних союзах „Фаланги“ проти політики уряду. Це сталося на Конгресі Професійних Союзів Фаланги в Мадриді 6-10 березня ч. р. В демонстрації проти режиму Франка брали участь також інші групи населення: усі мали на увазі виявити своє невдоволення.

що й були безпосередньою причиною його відставки. В додатку, ген. МекАртур є воляком, він є ним з кости і крові. Йому важко погодитися з „безвиглядністю війни“, хочби такою як в Кореї, та на яку погодилася альянтська політика, тим більше, як він переконаний, що ту війну можна перерішити і перерішити її в користь альянтів. Послідовно, він обстоює такі заходи, щоб цю війну перерішити.

Адміністрація президента Трумана і велика частина альянтів є ішої думки. Вони признають, що кінцева розправа з більшевизмом є неминуча, але вони перше — бажали б відтягти її по можності якнайдовше, і друге — більшим пригожим тереном для такого кінцевого скрепчення мечів вони вважають Європу.

Ця концепція переважала в американській політиці від самого початку, хоча в поодиноких випадках дещо хвилювалася. В кожному разі, до відставки ген. МекАртура вона була все ще до деякої міри в дискусійній площині, хоча вже і пороблено цілий ряд практичних заходів. Вистачить згадати, що це власне теперішній секретар оборони, ген. Маршал, був спеціальним висланником президента Трумана в Китай та намагався „погодити“ націоналістів з комуністами і опісля прийшов до висновку, що Китай менш-більш „пропацій“. Після того Плян Маршала став базою відбудови та нової оборонної мобілізації Європи, що остаточно завершилось формою в Північно-Атлантичному Пакті та організації спільних альянтських збройних сил на європейському континенті, з ген. Двайтом Айзенгавером на чолі.

Поминаючи всі персональні симпатії до ген. МекАртура, якого вважається найбільшим американським воляком і стратегом в останні десятиріччя, поминаючи всі пристрасії, які в таких випадках, як відставка заслуженого Героя, приходять до голосу та перед якими остерігає американський нарід ген. Двайт Айзенгавер, що сам має до ген. МекАртура найбільший респект, політичні і військові коле, тепер онову намагаються звідати політичну і військову-стратегічну важливість азійської і європейської концепції тої самої справи — кінцевої розправи з більшевизмом. Одна і друга концепція мають свої за і свої протги, але теперішній розбіжності думок та події на їх тлі злагіднюються основним фактом, що більшевизмський загрози для світу як такої не легко-важиться і не недоцінюється ані з одного ані з другого боку. Тим самим, відставка ген. МекАртура має тільки формально-тактичне значення, а не принципове.

бути членом Українського Народного Союзу, значить належати до такої української організації, яка об'єднала в Америці й Канаді найвідоміші українські сили в один ідейний молюлт і поставила його на службу нашим країнам та лаюоому поневоленому українському народові.

JOIN THE TAKE-HOME SAVINGS PLAN BY BUYING U.S. SAVINGS BONDS EVERY PAY DAY

ім твою характеристику так як мені підказувало сумління, що ти працюєш старанно, завжди підтримуєш міроприємства наших організацій, як позика чи пожертва якісь і таке інше. А прийждий як гриюкне кулаком об стіл та як закритичь на мене: Ти що, Луїно, партійну пильність утратив? Ти мусяш пам'ятати, що скільки вовка не годуй, а він все на лис морду верне. Ти нам матеріал давай, а ти не сахаринні пігулки підсовуєш! Оце, Григоріє, і міркуй що ти такий. Вовк! Га?

Хміль здолав Івана Кузьми-ча остаточно. Він склигав голову на стіл. Забрязчав посуд, розхлюпалась з чарок горілка. Здавалось, що бригадир заснув. Але він знову підняв голову, повільно, тяжко, мов чапуну.

— Я на тебе мушу давати матеріал. А хто дає на мене, Григоріє? Защо нам така шапа? Що ми поганого зробили? Ти хоч безпартійний. А я комуніст, Григоріє, комуніст. Мені колись це слово здавалось святим. А тепер я соромлюсь його. Але що зробиш? Куди дінешся? І вони знають мою душу. Знають, Григоріє. Вони мені не вірять, хоч би я сам

себе дер на шматки. А я й беру себе. Деру без жалю. Ми однакові для них. Що ти, що й я. Вони мене розкусили це як племінника а переховували. Розкусили, а не ковтокати. Тільки занесли в список неблагонадійних. І твое там привзице і мос. А прийде час — проковтнуть. І защо, защо? — питає він розпучливо, вдивляючись в мене каламутними почервонілими очима.

Що я міг відповісти? Чим заспокоїти зневірену людину? Звичайно, Іван Кузьмич мав підстави турбуватися за свою долю, але не більш, як і кожен з його партійного середовища. І не в таких як він голови злітали. Вони наварили каші, вони печуться сьорбачоци пі. Мос ж становище з його не можна й порівнювати. Людина а затарована, визнаний політичним злочинцем і за мною таки очей не спускалось.

Усього бійся, Григоріє, — причитував задумливу Іван Кузьмич. У шахту їдеш — бійся її клятої. А віднеси на гору бійся людей. Моя душа вже зсохла. Я ніколи не буваю відвертим. Ніколи не говорю щиро. Обманюю людей і себе. Всіх боюся. А тебе Григоріє

бранила неприхована іронія.

— То не мос діло дізнаватись, якої про мене думки наші організації, — сказав я. — Живу і роблю, як умію.

— Розумішого нічого й не вигадаси, — ковтнувши ще чарку горілки, мовив Іван Кузьмич. — Але я хотів би дати тобі, Григоріє, маленьку пораду. А ти слухай, та мотай собі на вус. А порада така: уникай товариства, в розмовах ні з ким не встравай і працюю так, як працював досьогодні. Май на увазі, що те, що проється іншим, тобі не подарують. Один раз схибши і загинеш. Тебе розтопчуть, змішають з грязюкою, на тебе плюватимуть, хто хотітиме і хто не хотітиме. Тоді я перший на тебе накинусь, Григоріє. Сам знаєси, я людина принципова, сумлінно поводитимусь так, як того вимагає партійна організація. А чим все те пахне, ти можеш уявити, Григоріє.

Слухав я і не міг збагнути, навіщо Іван Кузьмич мене напугує. Сказати б, що верзе під впливом горілки, так це мало ймовірно.

— Мені дивно, Іване Кузьми-чу, що ви даєте такі поради, ніби я надумав приставати до гурту ледарів чи симулянтів.

Бригадир невдоволено труснув головою і рудий чуб сповз з голови й закрив одне око.

— Ти ніби й не з тих, що мави маленького улускала головою на долівку. А кметливості не маєш.

— Людська вдача так, ні сіло, ні впало, не змінюється. Я трудового заводу. І який уродився, таким і залишусь.

— Вірно кажеш, Григоріє, — в захваті вигукнув Іван Кузьмич. — Яким був, таким і залишися, таким і будеш! Такою про тебе думки і там...

Він невразно показав рукою на вікно.

— Там, Григоріє, про тебе не забувають. Ні, не забули, Григоріє...

Віктор Приходько

Володимир Винниченко

1) Існує в світі, в житті людськом, явище, яке статистика називає „законом серій“. Трапляється якесь подія — здебільшого нещаслива — в одному місці і щось подібного негайно стається в другому і третьому. Нерідко це спостерігаємо ми з легуством або залізничними катастрофами, а дуже часто у випадку смерті. Одна смерть „тягне за собою“ другу і третю, але не випадково, а „відповідно“. Отак сталося на наших очах у березні цього року. Помер у Нью Йорку 16 числа інж. Микита Васильович Кекало. Це — новий емігрант з-під совітів, чоловік мало знайний „по цей бік Збруча“, але постає широко знама й шанована серед людей з Великої України: старий, ще „дореволюційний“, діяч і прекрасна людина, що має за собою великий шлях патріотичної праці в царських і совєтських умовах. Перекрочив 60-тий рік, перетривав Соловки і заслання, але, в наслідок надірного здоров'я, звільнився туди, в Америку, далеко від Рідної Землі.

Індивідуальність є людина, а дуже часто, під певними оглядами, слаба і безпам'ятна людина, що, мов дитина, потребує уваги, моральної підтримки, сердечної участі. З життя великих людей, особливо письменників, поетів, ми дуже добре знаємо, як наявність або відсутність цих моментів була рішальною у дальших везлах чи упадку і навіть загину цих людей. Щоб далеко не ходити, — хіба це була біологічна konieczність, щоб Шевченко помер на 47 році життя, а Гоголь на 43-тм, Степан Руданський на 40-му, Анатоль Свєдінський на 39-ому. Скажемо, — добре, — тоді ще майже не існувало українського суспільства. Але, ось, починає розпачливі рядки в розвідці покійного В. Королива-Старого про загиб Бориса Грінченка. Цей велепень кипучий і різносторонній — можна сказати — універсальної національної праці, загинув на 47-ому році життя, так-би мовити, без „необхідності“, лише через брак вчасної помочі, уваги, так, як загинув через брак цієї звичайної людської уваги, уже на наших очах, поет такої міри й культури, як Юрій Клен. Слабою і сумнівною „потіхою“ в даному випадку може бути лише те, що й у інших народів часто трапляється подібне. І, справді, чим пояснити, як не байдужістю, навіть некультурністю злочинця, коли допускається, щоб Пушкін загинув у другому добуток на 37 році життя, а Лермонтов, при такій же „нагоді“, на 26-му році?

І ось, 19 березня довідуємось, що незадовго перед цим, у Парижі, несподівано, мов дуб, зрізаний блискавкою, упав Володимир Винниченко, а за ним, у Мюнхені, відійшов у вічність Дмитро Дорошенко...

Володимир Кирилович Винниченко... Дуже тяжко писати про цю постать. „Морально тяжко. Почуття якоїсь великої вини перед цією людиною, і вини загальнонаціональної, і вини особистої огоргань чоловіка. І відчуття неоправданної шкоди й досади: не доглядили, не захоронили... Звичайно, у відповідь на ці рядки, можна буде почути численні й обурені голоси: дозволяйте, хіба ви не знаєте, що був Винниченко, — як він повівся, що робив і що написав? І, очевидно, навколо цього ще буде багато дебатів і пристрастей. Але, залишаючи тим часом на боці усе, що ця людина робила й писала, треба звернути увагу на одне: все це було чверть віку позад, але після цих довгих двадцяти п'ять літ ця людина жила серед нас, людина вишкоченого масштабу і, відкидаючи усе, високоталановитий письменник. У інших націй такий письменник творить епоху, залишає цінності, якими народ живе сотні літ, підносить його на ступінь передових націй світу. Все це у нас, в постаті письменника Винниченка, в потенції, було, було „в наших руках“, в наших можливостях, а що ми зробили? Занедбали, пригасили, приголомшили цей талант, закопали його в землю... І, знов же, можна буде почути: дозволяйте, при чім же тут суспільство? Письменник веде громаду, а не навпаки. Винниченко міг писати, що хотів і не вина суспільства, що він цікавився та захоплювався іншими речами, а не літературою... Але це — так і не... так! Річ в тім, що кожна видатна

Тут хочімо поділитись деякими своїми спогадами і враженнями з часів давніших, — ще до того моменту, коли, в роках 1920-22, Винниченко остаточно виїшов з української політики. Після того моменту було звичаєм писати про Винниченка тільки негативне внаслідок чого особа цього діяча зафіксувалася у молодшого покоління занадто однобічно. Отже — Володимир Винниченко — безперечно постає під усіма оглядами — неубудена — більше того — сильна і-яскара, і та роля, яка припала йому в часах відродження України, — припала не випадково. Пишучи це, хочу зазначити, що я не був близьким до Винниченка ні політично ні персонально. Ми були знайомі дуже мало, — за ціле життя кілька коротких зустрічей і лише одна ширша розмова. Але Винниченка не міг не „знати“ кожний, хто від року 1902-03 уже був свідомим українцем. Володимир Винниченко уже від юнацьких літ був відомий „ліпідльній“ Україні, як завзятий український революціонер. Відомо було, що сидів по тюрмах, був відданий у салдати, утік звідти, „перетасувався“ з Галичини через Збруч українську революційну літературу, знову був пійманий і т. д. Був революціонером — не тільки практиком, а й теоретиком, належав до української соціал-демократичної робітничої партії. Нині „соціаліст“ — сакраментальне слово. Хоч сам я ні тоді ним не був, ні не є нині сьогодні, проте мущу на „виправдання“ Винниченка сказати кілька слів.

Тепер, щоб українська авдиторія „довірливі“ тобі, треба довести, що ти не соціаліст і ніколи ним не був, тим часом, у 1917 році, на селянських з'їздах, треба було спочатку заявити, що ти бідний, безземельний, або маєш лише одну „моргу“ поля і соціаліст від голови до п'ят, щоб тобі дали говорити. Все ж, „заризикую“ зазначити, що ні Винниченка, ні Петлюру, ні всіх інших тодішніх (і теперішніх) діячів, що були „соціалістами“, це в жадній мірі не дискредитує — і нинішні високонегативне трактування такої приналежності — лише плід незнання, нерозуміння і плиткої демагогії. А після большевицького експерименту це слово — взагалі зневажене і треба б його у нас чимсь замінити. Однак, не вважаючи на це, в цих поняттях мусимо розбиратися. Отже, в дійсності, справа стоїть так: в старій російській імперії до 1905 року і, особливо, описля 1905 р., існували партії праві й ліві: праві — у всьому підтримували царський уряд з його „не було, нет і бити не может“, з обороною поміщицького землеволодіння та под., а демократичні й ліві — соціалістичні домагалися радикальної зміни режиму — народно-представництва (парламентаризму), волі слова, друку, землі для селян, праці для робітництва і всяких полегкостей для окремих народностей, в тому й для українців. Судить самі, — з ким тоді свідомі українці мали йти, кого підтримувати — чи російських монархістів, чи демократів і соціалістів? А вже особливо наші націоналісти мусили б з найбільшою симпатією (страшно сказати!) ставитись до колишніх українських соціалістів, бо це ж, по суті, їх попередники: це була молодь, яка від старих, повільних і обережних „українофілів“ різко вирізнялась активністю, радикальністю і ця активність була

3 Життя Громад і Організацій

ДІТРОЙТ, МІШ.

Струнна симфонія Тараса Губицького вітас 250-ліття міста Дітройт

З біжучим роком Дітройт почав спонтанічне святкування 250-тої річниці свого існування. Різні установи від найбільших до найменших влаштувають ювілейні імпрези а між них, музична інституція „Дітройт Фідлерс Бенд“ під дирекцією Тараса Губицького виступас як одна із перших з величавою музичною маніфестацією, присвяченою 250-літтю нашого славного та розлогого Дітройту.

Тарас Губицький — Почесний Репрезентант Королівської Музичної Академії в Лондоні, Англія, віолініст, педагог, осунуватель Струнної Симфонії і її диригент, своєю невсипущою працею здобувас собі прихильність ширших ширших кругів Дітройського громадянства. — 20 квітня б. р. в аудиторії „Мюзік Гол“ Струнна Симфонія в злиі шістдесят музикантів за презентує м а н і ф е с т а ц і й н и й концерт, з дбайливо дбраною програмою, на яку зложатся твори світової слави композиторів — Моцарта, Ваха, Копленда, Грейнджера, Штрауса та Лєгара.

Вихований в душі світової класичної музики, Тарас Губицький ховає у своїй душі теж українську нотку і тим разом вилітас сі скромну, невибгливу, безжурну, українську колоду свого власного укладу у світове багатство музичних жемчугів. Під звуки цієї колотийки понесуться танкові пари з Клубу „Воян“ під управою Михайла Огородника. Крім українського танку виступить теж класичний балет місцевої школи Д. Армандо. Ще одна благородна черта визначатася в Губицького, що він гуртує біля себе теж українських музиків. В складі його симфонії бачимо імена Марка Лєпка, Андрія Карпа, Івана Левандовського, Тадея Маркевича та інших.

Закінчить цю музичну маніфестацію історична картина — „Привіт Дітройту“ у 250-ліття — під директивою і музичним оформленням самого Губицького, до якої історичний матеріал подає місцева організація „Дітройт Гісторікал Сосайті“. Для асистенції в цій історичній картині, приймають участь достойники п'яти мілітарних округ зі своїми прапорами, а саме: Регулярна Армія Злучених Держав, Найвал Різерв, Марін Кор, Коаст Гвард, і Ейр Форс з літунського майдану Селфрідж.

Певна річ, що усім буде цікаво знати, що один із солістів симфонії гратиме на скрипці славного Страдіварія, історія якої навіяється безпосередньо з оснуванням Дітройту. — Коли Антоні Страдіварій різбив цю скрипку в Італії в містечку Кремена в році 1700, в тому самому часі з'явився на степах Мішігану визначний подорожник — Сер Антон де ла Мотте Кеділлак і побував перші укріплення Дітройту при теперішній Шелбі вул. де знаходиться ново збудована ця вироблена 250 років тому з велими коштовна бо оцінюється на 25 тисяч доларів і є власністю Вільяма Моєніга з Філадельфії, звідки її спроваджують на випозичення для соліста Струнної Симфонії. — Другий інструмент це воля — різьби-виробу Барак Нормана з року 1708, якої автентичність сертифікують світової слави музичні фірми такі як саме Вільям Моєніг і В. Е. Гилл енд Сон в Лондоні і яка є власністю Тараса Губицького.

Музичні круги і любителі музики велими заінтересовані концертом Струнної Симфонії а між Прихильниками Музичної Культури бачимо визначні імена міської управи, научних та релігійних установ і много знаних громадян, які своєю особистістю дають моральну піддержку Симфонії. Музично-

спрямована передовієм на національний момент. Коротко, це були націоналісти 1905-17 років. Соціална програма нинішніх націоналістів ніби списана з брошурок тодішніх соціалістів, з тою різницею, що в деяких точках нинішні націоналісти ще більш радикальні, ніж тодішні наші соціалісти. Була різниця і то велика — лише в практиці, в поведінці, в методах і способах праці і боротьби. Але щоб про це говорити, треба було б далеко відійти від нашої теми... (Продовження буде)

ТРУДНОЩІ У ВІДНОСНАХ ДО КАНАДИ

Торонто, Канада. — Канадський секретар закордонних справ Лестер В. Пірсон заявив, що відносини між ЗДА й Канадою перестали бути такими легкими, як були давніше. Він сказав, що Канада не хоче тепер бути відомою чийогось голосу і затримусь собі право критикувати „нашого великого приятеля, Злучені Держави“. Теж сказав Пірсон, що Об'єднані Нації не мають бути „інструментом якоїсь однієї країни“ і що вже час перестати Америці говорити, що Канада має виконати якусь частину своєї праці, а щойно тоді Зда зроблять свою пайку.

Тому, що вже близько рік минув від останньої нашої допис і ця довга мовчанка могла б насунути комусь думку, що у к р а ї н с ь о - а м е р и к а н с ь к а громада в Денвері, по перших успіхах, спочила на лаврах і заснула сном блаженних, — хочемо хоч кількома словами знова пригадати себе ширшою українською загальною в Америці.

Спершу маленьке висвітлення. Слідуючі рядки, що в стенографічному стилі зафіксує праця Громади, — не мають за ціль самохвацьбу чи самопрекляма. Ми свідомі, що кожне товариство, яке існує і живе, мусить влаштуовувати імпрези, віджувати зв'язки з іншими товариствами, старатися про контакт із своїми членами. — Це ж ціль і завдання кожного товариства і тут нема чим хвалитися. Якщо однак згадуємо це, то радше в цілі звітування перед ширшим загалом, якого маленькою кліткою громада себе уявляє.

В часі від червня 1950 р. до березня 1951 р. українсько-американська Громада на святкових Сходинах відзначила річницю: Листопадового Зриву та смерті Князя української церкви Митр. Андрія Шептицького, смерті ген. Тараса Чупринька, та річницю проголошення Державности і Соборности Української Держави 1918-1919 рр. На програму складалася — вокальні точки, реферати, декламації і музичні точки. Крім цього влаштуовувало Святочині „розривного-товаришескої імпрези, як Свято Вечерю і Малантин Вечір. З нагоди жалобної Академії, присвяченої пам'яті ген. Т. Чупринки, ухвалено відповідні резолюції, які в англійській мові розіслали місцеві преси та визначним особам стейту Кольорадо. — Управа включувалася теж в акцію У-КК-ту — розсилки заяв сенаторів Ліпмана і Смита, визначним особам нашого стейту. — Згадати треба було б теж грат. Службу Вожу, яку відправив о. д-р В. Блажейовський для членів нашої громади. Сподіємось, що його душпастирські обов'язки дозволять йому знову прихити сюди з Кансас на Великодні Свята.

Не хочемо довше розводитися над цими речами, тим більше, що цю допис хочемо використати ще в іншій цілі. В останньому часі почали напливати на адресу нашої громади, як теж на адреси поодиноких осіб листи з проханням інформації про Денвер і Кольорадо, можливості замешкання і праці. Не знаємо, що більш спонукує людей думати про переїзд сюди: страх перед атомовою бомбою, чи погані кліматичні умовини. Факт, що листи приходять і кожному треба відписати. А сподіємось, що є теж одиниці, які теж носяться з подібними думками, та прямо не знають, до кого звернутися за інформаціями. Хай отже тих кілька рядків безсторонньої інформації послужить їм усім у їх планах та калькуляціях.

Автор цих рядків читав недавно в місцевому „Денвер Пост“, що в Денвері придержано двох молодців з Шікаго, які начитавшись в коміках „вайлд-вест“ романах про ковбоїв, шукачів золота, прерії і степи, рішили самі заохотувати на місці цього романтизму. Роздобувши трохи грошей вибрался в дорогу і прибувши до Денверу страшено розчарувався, коли замість уявлених ковбоїв, бльогавзів і інших рекавітів з авантурничих повістей, застала тут місто не дуже менше від Шікаго. Подібне поняття про Денвер має неедин з наших людей. Листи — повні співчуття для тих, що сюди приїхали, найкращим доказом цього. В дійсності, Денвер, столиця Кольорадо, числить згідно з останніми переписом населення 425,000 мешканців і с, або принайменше у-

годину засадничо платні і на тому крапка. Зрештою ці, що будуть читати повищі дані, — можуть самі зробити найкращі висновки, порівнявши все з платнями на своїйму терені.

Вкінці справи помешкання. Це питання автор свідомо полишас на сам кінець, бо жми хотів би дещо зрівноважити свої оптимістичні рядки з першої частини і тим додати цілості більш безсторонного характеру. Питання мешкання тут дуже лекуче, головню для родич з малими дітьми. Кожний хто вибирається в розшуки за помешканням, мусить бути приготавленим на перше питання: „чи с у вас діти“, а в разі потверджуючої відповіді мало поташаюче: „дуже мені прикро...“ Це можна пояснити фактом, що в Денвер немає таких чиншових кам'яниць, як на сході і люди живуть в односторонніх домиках. Коли хтось і хоче резигнувати із частинної приватної вигоди, то воліє мати самітнього чи бездітний супружжя, як родину з дітьми. А цілх хат чи апартаментів на винайм обмаль і то дуже дорого. За дво-три кімнатне помешкання треба нормально платити 60-80 а то й 100 доларів в місяць. Тому родини стараються купувати хати на сплати і масю тут вже кілька домовласників з-поміж нових імігрантів. Для самітніх чи бездітних справа представляється краще. Можна легше знайти окрему кімнату чи дві в приватних людей або в так зв. апартаментових домах і то не дуже дорого.

Так, в загальних рисках, — виглядас життя в Денвері. — Можливо, що в тому короткому перегляді пропущено дещо, але загальний образ можна буде — здається — собі відтворити, а така с мета нашої дописи.

Л. К.

УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ НАЗНИ
Записала
МАРІЯ ЛУК'ЯНЕНКО
Ціна \$1.00.
Можна замовити в
"SVOBODA"
83 Grand Street,
Jersey City 3, N. J.

УВАГА! 2-й ВІДДІЛ ООЧСУ В НЬО ПОРКУ УВАГА!
— влаштуовус: —
В СУБОТУ, ДНЯ 14. КВІТНЯ (APRIL 14) 1951 P.
в год. 7-й ввечір, у власній домівці при 123 — 2-га Еве.
доповідь д-ра РОМАНА ВОРКОВСЬКОГО на тему:
„РОЛЯ О.У.Н. В РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКО-НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИЧНОЇ ДУМКИ“
на яку запрошус П. Т. Гостей і членів
Управа.

ПРИМАЄТЬСЯ ОГОЛОШЕННЯ СВЯТОЧНИХ ПОБАЖАНЬ В „СВОБОДІ“
Адміністрація „Свободи“ повідомляє, що йдучи на зустріч загальним побажанням, вона й в цьому році призначить окремі шпальти збільшеного великокодного числа на оголошення традиційних святочних привітань і побажань. Не вважаючи на збільшені кошта друку, ціна оголошень залишатиме така сама, як і в попередніх роках: 2 долари за 5 рядків та більше, відповідно до величини. Треба сподіватися, що загаль нашого громадянства використає цю нагоду, щоб передати свої традиційні побажання та дати про себе знати своїм рідним, приятелям і знайомим навіть в найдалішій закуттині світу, куди навряд чи звичайна пошта занесла б таку вістку. Великий тираж „Свободи“ та відповідний зміст збільшеного святочного числа надають таким побажанням окремої вартості і значення. Зголошення святочних побажань, разом з грошевою оплатою, можна надіслати найпізніше до 21-го квітня ц.р.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ПРИ ГОЛ. УПРАВІ ООЧСУ
сповіщас громадянство, що в НЕДІЛЮ, 15. КВІТНЯ, в домівці О.О.Ч.С.У. в Нью Йорку (123 — 2-га Евена), о год. 6. пополудні відбудеться чергова лекція Доцента СТЕПАНА ГАЛАМАЯ на тему: „ВПЛИВ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ НА УКРАЇНСЬКЕ ГОСПОДАРСЬКЕ ЖИТТЯ“.
Просимо завітати!

УВАГА! НЬОАРК, ІРВІНГТОН І ОКОЛИЦЯ! УКРАЇНСЬКА КРАМНИЦЯ ВЗУТТЯ „ГОВЕРЛЯ“ „HOWERLA SHOES“
203 Springfield Ave. (біля Prince St.), Newark, N. J.
повідомляє Шановних Покупців, що від 14-го квітня до 28-го квітня включно, ц. р. влаштуовус ПЕРЕДСВЯТОЧНУ ПРОДАЖ мужеської, жіночої та диточої обуви з ціллою допомогою в якияуспіншошумо переведенні зібрки на Допомогово-Переселенці ціл п. н. „Великого Писанка на ризнок Врата і Сестри“. На всі роли взуття, на різні шкіряні виробі кожний український покупець одержить 15% опусту (рабату) від постійних ринкових цін в крамниці — в формі бонусу, що його має депонувати в місцевих парадіяльних урядках або в домівці Об'єднаня Українців в Америці „Самопоміч“, 180 William вул. у п. ради. Ф. Олесницького, як свою пожертву на „Великодоно Писанку“.
„Говерля“ С-ка.

ДОЛЛЕС ІДЕ ДО ЯПОНИ В СПРАВІ МИРОВОГО ДОГОВОРУ

Вашингтон. — Президент Труман доручив загальному амбасадорові Джанові Фостеру Доллесові вибратися на короткий побут в Японію для відновлення дискусії над мировим договором з Японією.

Новоіменованій командант Восьмої Армії в Корей, лейтенант-генерал Джеймс А. Ван Фліт, приїхав до Вашингтону з Флориди і відіздить якійсь до Японії.

КООПЕРАЦІЯ МІЖ АМЕРИКОЮ І БРИТАНІЄЮ В СПРАВІ ГРАНСЬКОЇ НАФТИ

Вашингтон. — Злучені Держави й Великобританія звернулися спільно до Ірану з пропозицією налагодити спір за нафту у такий спосіб, як давніше налагодувалося при втриманні іранської державної незалежності.

ПОМІШКАННЯ

Гарне соняшне МІШКАННЯ сечас до найниж. Знамените положення до Нью Йорку й Джерсі Сіті. — Tynkiw, 109 Second St., Hoboken, N.J.

РІЗНІ ОГолоШЕННЯ

ПОВІДОМЛЕННЯ ПАМ'ЯТАТИ, що в неділю, 24-го червня 1951 р. буде ВЕЛИКА ПРОГУЛКА КОРАБЛЕМ (Boat-Ride) з порту Newark і New York.

Книжки-Журнали-Картки

НОВІ УКРАЇНСЬКІ ВЕЛИКОДНІ КАРТКИ роботи мистців: Микола Буткович, Юлія Гудиласового і Ярослав Курма. 15 за \$1.00. 100 за \$8.50.

Професійні оголошення

Д-р М. МАНЗЕЛ лікує гострі й застарілі недуги чоловіків і жінок, шкідливі звички, загальне ослаблення, нерви й міхури, ревматизм, перенесені операції, кров'яні сечі.

Канада має бюджетову надвишку

Оттава, Канада. — Міністер фінансів Аботт оприлюднив, що доміняльний бюджет за скарбовий рік 1950-51 має надвишку на \$203,456,000.

Філіппини запрошують

Ген. Мек Артура Маніла, 12. квітня. — Негайно після повідомлення про відставку ген. Мек Артура, — філіппинський президент Елпідіо Квірино запросив його до Філіппин „на найбільшій заслужений відпочинок“ в країні, яку ген. Мек Артур визволив.

Українська крамниця взуття

„ГОВЕРЛЯ“ („HOWERLA SHOES“) 203 Springfield Ave. (біля Prince St.), NEWARK, N. J.

Незвичайна нагода

ВЛАСНОГО ВИРОБУ КАПЕЛЮХИ в найліпшого фільму. ВІЦ \$3.95 ДО \$12.50.

Читайте українські книжки і газети

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА

Українська футряна робітня в Нью Йорку

Roman KUSSOFF 41 W. 57th Street (5th Floor), NEW YORK CITY

Українське перевозове бюро

В. Е. Богачевський. Tel. OR. 3-2484 208 E. 6th ST., NEW YORK 3, N. Y.

Тепер пора записатися на курси

САМОХОДОВИХ МЕХАНІКІВ І КУРСИ ІЗДІ. GR. 7-8951

Maple Coal & Coke Co.

атрачте FUEL OIL bituminous OIL BURNERS SALES & SERVICE 72-74 Box Street BROOKLYN 22, N. Y.

Evergreen 3-4416-4450

Maple Coal & Coke Co. атрачте FUEL OIL bituminous OIL BURNERS SALES & SERVICE 72-74 Box Street BROOKLYN 22, N. Y.

Петро Ярема

Український погребник 129 EAST 7th STREET, NEW YORK, N. Y. Tel. OR. 4-2888

Іван Бунько

Український погребник 437 E. 5th ST., NEW YORK CITY Dignified funerals as low as \$150 Telephone: GRamercy 7-7661

Іван Ковальчук

Український погребник 439 E. 5th St., New York City Tel. ORegon 3-2057 S. PARCHUC — Notary Public

Володимир Пархуч

Український погребник 439 E. 5th St., New York City Tel. ORegon 3-2057 S. PARCHUC — Notary Public

Іван Бунько

Український погребник 437 E. 5th ST., NEW YORK CITY Dignified funerals as low as \$150 Telephone: GRamercy 7-7661

АКЦІЯ ЗА ВИСЛІКОЮ ДАЛЬШИХ ВІЙСЬК О. Н. ДО КОРЕЇ

Об'єднані Нації, Н. Й., 11 квітня. Представництво Злучених Держав в Об'єднаних Націях веде від деякого часу акцію в справі висилки дальших контингентів військ поодиноких країн до боротьби проти червоних в Корей.

шесня альянських збройних гального заклику, тільки провірність можливості збільшит в Корей, якщо зайшла така потреба, що може наступити з новим сподіванням наступом червоних. Теж альянське командування на Далекому Сході в останньому часі висловлювало побажання відповідного збільшення альянських збройних сил на фронті, щоб бодай частинно вирівняти чисельну перевагу ворога.

Мек Артур приймає бізнесову оферту

Форт Майерс, у Флориді. — Джеймс Г. Ранд, президент корпорації Ремінгтон-Ранд, яка виробляє машинки до писання і борове приладдя, писав, що ген. Доллес Мек Артур прийняв бізнесову оферту, поставлену йому цією фірмою.

Мек Артур приймає бізнесову оферту

Форт Майерс, у Флориді. — Джеймс Г. Ранд, президент корпорації Ремінгтон-Ранд, яка виробляє машинки до писання і борове приладдя, писав, що ген. Доллес Мек Артур прийняв бізнесову оферту, поставлену йому цією фірмою.

Відправили з важливого становища високого урядовця

Вашингтон. — Резервний морський командувач д-р Стефан Брунауер і його жінка Естер Коукін Брунауер, дістали звільнення з високих урядових становищ з неоприлюднених причин.

Відправили з важливого становища високого урядовця

Вашингтон. — Резервний морський командувач д-р Стефан Брунауер і його жінка Естер Коукін Брунауер, дістали звільнення з високих урядових становищ з неоприлюднених причин.

Альбанія звернулася до Об'єднаних Націй

Альбанія звернулася до Об'єднаних Націй з обвинуваченням проти Греції, заявляючи, що грецькі літаки впровад лютого десять разів порушили альбанську територію та що грецькі воїли стріляють на альбанських прикордонних сторожках.

Добровільні жертви на втримання Метрополітан Опері

Добровільні жертви на втримання Метрополітан Опері в Нью Йорку принесли \$570,000. Ще треба призбирати \$180,000, щоб досягнути бажану висоту жертв.

Сенатор Чарльз В. Тобі

Сенатор Чарльз В. Тобі з Нью Гемпшир реордував точно телефонічні розмови з президентом в справі Фінансової Корпорації Відбулої. У розмовх містяться закиди президента проти конгресменів, які вживали своїх впливів при виробленні позичок: Секретар Вілого Дому каже, що президент страшенно розлючений поведінкою сенатора, однак годиться на оприлюднення кожного слова з розмови.

Сенатор Чарльз В. Тобі

Сенатор Чарльз В. Тобі з Нью Гемпшир реордував точно телефонічні розмови з президентом в справі Фінансової Корпорації Відбулої. У розмовх містяться закиди президента проти конгресменів, які вживали своїх впливів при виробленні позичок: Секретар Вілого Дому каже, що президент страшенно розлючений поведінкою сенатора, однак годиться на оприлюднення кожного слова з розмови.

Федеральне Слідче Бюро

Федеральне Слідче Бюро обидло співпрацювати з нью-йоркською поліцією при недопущенні до саботажу підчас війниного стану. У цій справі директор поліції Тома Морфі відбув конференцію у Вашингтоні.

Федеральне Слідче Бюро

Федеральне Слідче Бюро обидло співпрацювати з нью-йоркською поліцією при недопущенні до саботажу підчас війниного стану. У цій справі директор поліції Тома Морфі відбув конференцію у Вашингтоні.

Сироватка правди

„Сироватка правди“ не с непомильна, стверджує психіатр д-р Рол Г. Гоч з Нью Йорку. У деяких випадках пробували вживати цієї сироватки для добуття правди від осіб запідозрених у проступках.

Сироватка правди

„Сироватка правди“ не с непомильна, стверджує психіатр д-р Рол Г. Гоч з Нью Йорку. У деяких випадках пробували вживати цієї сироватки для добуття правди від осіб запідозрених у проступках.

Нова весняна мода в різних кольорах.

ПРОДАСМО ШОВКОВИ КРАВАТКИ, ПАСИ І ПЕЛКИ. (Говоримо по українськи) DUNLEY HAT SHOP 14 SAINT MARK'S PLACE, NEW YORK CITY

Українське перевозове бюро

В. Е. Богачевський. Tel. OR. 3-2484 208 E. 6th ST., NEW YORK 3, N. Y. Перевіз меблів, багажу і ризних речей.

НЕЗВИЧАЙНА НАГОДА

ВЛАСНОГО ВИРОБУ КАПЕЛЮХИ в найліпшого фільму. ВІЦ \$3.95 ДО \$12.50.

Відновлюмо куплені у нас капелюхи. Нові весняні моди в різних кольорах. ПРОДАСМО ШОВКОВИ КРАВАТКИ, ПАСИ І ПЕЛКИ.

Українське перевозове бюро В. Е. Богачевський. Tel. OR. 3-2484 208 E. 6th ST., NEW YORK 3, N. Y. Перевіз меблів, багажу і ризних речей.

"NOW ARE YOU CALLED?" ASKED THOAR. "I AM JASON GRIDLEY, THE AMERICAN REPLIED. "JASON," THOAR EXCLAIMED. "TARZAN SPOKE THAT NAME."

"TARZAN!" GRIDLEY EXCLAIMED. "YOU HAVE SEEN TARZAN? HE IS ALIVE?" THOAR SPOKE SLOWLY. "TARZAN IS DEAD. A THIPDAR CARRIED HIM AWAY."

"YOU WERE FOND OF HIM?" ASKED THOAR. "YES," SAID GRIDLEY. "SO WAS I. I COULD NOT SAVE HIM. THE THIPDAR STRUCK SO SUDDENLY."

"WHERE DO YOU GO, JASON?" THOAR ASKED, AS GRIDLEY ROSE. "I MUST FIND JANA," GRIDLEY SAID. "WE WILL SEARCH TOGETHER," SAID THOAR.

"WHERE DO YOU GO, JASON?" THOAR ASKED, AS GRIDLEY ROSE. "I MUST FIND JANA," GRIDLEY SAID. "WE WILL SEARCH TOGETHER," SAID THOAR.

„Як тебе називати?“ — запитав Тор. „Я називаюся Язон Грідлі!“ — відповів американець. — „Язон? Таж то Тарзан згадував таке ім'я!“

„Тарзан!“ — вкрикнув Грідлі. „То ти бачив Тарзана? То він живий?“ — говорив повільно Тор. „Тарзан згинув. Ного схопив тїпдар“

„Чи ти любив його?“, — запитав Тор. — „Так!“ — сказав Грідлі. — „Теж і я любив його, однак не міг врятувати. „Куди ж ти йдеш, Язоне?“

— запитав Тор, коли Грідлі вставав. „Я мушу найти Яну“ — сказав Грідлі. „Коли так, ми шукатимемо разом“ — сказав Тор.

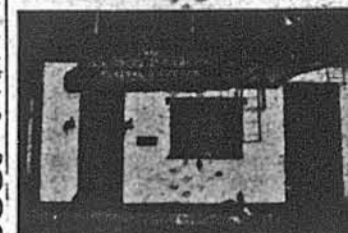
— запитав Тор, коли Грідлі вставав. „Я мушу найти Яну“ — сказав Грідлі. „Коли так, ми шукатимемо разом“ — сказав Тор.

РЕАЛЬНОСТІ

З причини смерті мужа продаю ДІМ з 5-ма кімнатами і гросерною в Jersey City. По ближчі інформації телефонувати між 4—9 р.п. до DEleware 2-8530.

ДОБРА НОВИНА для терплячих

на болі ревматизму, недомогання жовудка, нестриваність, обстурція, міхури, катар жовудка, каміння, як рівнож шкідливі хвороби як екзема, прищі, вського рода сверблячки, недомогання нирок, біль голови, потовчення тіла, вивихнені сугави, цукриця, перестуда, кашель, дишавиця, нервовість і інші хвороби, терплячі знайдуть полешку при вживанню наших зіль, які імпортуємо з Індії і Китаю. Як-що терпите на якесь недомогання просимо писати до нас по безплатній циркуляр адресуючи: Bradley Herb Tea Co., Box 224, Cooper Sta., New York 3, N. Y.

WOODROW W. PARCHUC

Funeral Director Licensed New York & Connecticut 439 E. 5th St., New York City Tel. ORegon 3-2057 S. PARCHUC — Notary Public

Іван Ковальчук

Український погребник 439 E. 5th St., New York City Tel. ORegon 3-2057 S. PARCHUC — Notary Public

Іван Ковальчук

Український погребник 439 E. 5th St., New York City Tel. ORegon 3-2057 S. PARCHUC — Notary Public

Іван Ковальчук

Український погребник 439 E. 5th St., New York City Tel. ORegon 3-2057 S. PARCHUC — Notary Public

Іван Ковальчук

Український погребник 439 E. 5th St., New York City Tel. ORegon 3-2057 S. PARCHUC — Notary Public

Іван Ковальчук

Український погребник 439 E. 5th St., New York City Tel. ORegon 3-2057 S. PARCHUC — Notary Public

Іван Ковальчук

Український погребник 439 E. 5th St., New York City Tel. ORegon 3-2057 S. PARCHUC — Notary Public

Іван Ковальчук

Український погребник 439 E. 5th St., New York City Tel. ORegon 3-2057 S. PARCHUC — Notary Public

Іван Ковальчук

Український погребник 439 E. 5th St., New York City Tel. ORegon 3-2057 S. PARCHUC — Notary Public

Іван Ковальчук

Український погребник 439 E. 5th St., New York City Tel. ORegon 3-2057 S. PARCHUC — Notary Public

Іван Ковальчук

Український погребник 439 E. 5th St., New York City Tel. ORegon 3-2057 S. PARCHUC — Notary Public

Іван Ковальчук

Український погребник 439 E. 5th St., New York City Tel. ORegon 3-2057 S. PARCHUC — Notary Public

Іван Ковальчук

Український погребник 439 E. 5th St., New York City Tel. ORegon 3-2057 S. PARCHUC — Notary Public

Іван Ковальчук

Український погребник 439 E. 5th St., New York City Tel. ORegon 3-2057 S. PARCHUC — Notary Public

Іван Ковальчук

Український погребник 439 E. 5th St., New York City Tel. ORegon 3-2057 S. PARCHUC — Notary Public

Іван Ковальчук

Український погребник 439 E. 5th St., New York City Tel. ORegon 3-2057 S. PARCHUC — Notary Public